Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B**

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 539/2001

ze dne 15. března 2001,

kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni

(Úř. věst. L 81, 21.3.2001, s. 1)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Nařízení Rady (ES) č. 2414/2001 ze dne 7. prosince 2001	L 327	1	12.12.2001
►**M2**	Nařízení Rady (ES) č. 453/2003 ze dne 6. března 2003	L 69	10	13.3.2003
►**M3**	Nařízení Rady (ES) č. 851/2005 ze dne 2. června 2005	L 141	3	4.6.2005
►**M4**	Nařízení Rady (ES) č. 1791/2006 ze dne 20. listopadu 2006	L 363	1	20.12.2006
►**M5**	Nařízení Rady (ES) č. 1932/2006 ze dne 21. prosince 2006	L 405	23	30.12.2006
►**M6**	Nařízení Rady (ES) č. 1244/2009 ze dne 30. listopadu 2009	L 336	1	18.12.2009
►**M7**	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1091/2010 ze dne 24. listopadu 2010	L 329	1	14.12.2010
►**M8**	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1211/2010 ze dne 15. prosince 2010	L 339	6	22.12.2010
►**M9**	Nařízení Rady (EU) č. 517/2013 ze dne 13. května 2013	L 158	1	10.6.2013
►**M10**	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 610/2013 ze dne 26. června 2013	L 182	1	29.6.2013
►**M11**	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1289/2013 ze dne 11. prosince 2013	L 347	74	20.12.2013
►**M12**	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 259/2014 ze dne 3. dubna 2014	L 105	9	8.4.2014

Ve znění:

►**A1**	Akt o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie	L 236	33	23.9.2003

Opraveno:

►**C1** Oprava, Úř. věst. L 29, 3.2.2007, s. 10 (1932/2006)

▼B

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 539/2001

ze dne 15. března 2001,

kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 62 bod 2) písm. b) bod i) této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ([1]),

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ([2]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Podle čl. 62 bodu 2) písm. b) Smlouvy má Rada přijmout vízové předpisy pro zamýšlené pobyty v trvání nejvýše tří měsíců a v této souvislosti je třeba stanovit seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, a třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni. Článek 61 uvádí tyto seznamy mezi doprovodnými opatřeními, která jsou bezprostředně spjata s volným pohybem osob v prostoru svobody, bezpečnosti a práva.

(2) Toto nařízení navazuje na schengenské *acquis* v souladu s protokolem, který jej začleňuje do rámce Evropské unie (dále jen „schengenský protokol“). Neovlivňuje závazky členských států vyplývající z *acquis*, jak je vymezeno v příloze A rozhodnutí 1999/435/ES ze dne 20. května 1999 o definici schengenského *acquis* za účelem určení právního základu všech ustanovení nebo rozhodnutí, jež tvoří *acquis*, v souladu s příslušnými ustanoveními Smlouvy o založení Evropského společenství a Smlouvy o Evropské unii ([3]).

(3) Toto nařízení rozvíjí tyto předpisy, ohledně kterých byla schválena bližší spolupráce podle schengenského protokolu a spadá do oblasti uvedené v čl. 1 bod B rozhodnutí 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ([4]).

([1]) Úř. věst. C 177 E, 27.6.2000, s. 66.
([2]) Stanovisko ze dne 5. června 2000 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).
([3]) Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 1.
([4]) Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31.

▼B

(4) Na základě článku 1 protokolu o postavení Spojeného království a Irska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, se Irsko a Spojené království neúčastní přijetí tohoto nařízení. Proto, a aniž je dotčen článek 4 výše uvedeného protokolu, se toto nařízení nevztahuje na Irsko ani na Spojené království.

(5) Určení těch třetích zemí, jejichž státní příslušníci podléhají vízové povinnosti, a těch, které jsou od ní osvobozeny, se řídí uváženým, pro každý případ zvlášť provedeným vyhodnocením rozmanitých kritérií, která souvisejí mimo jiné s nedovoleným přistěhovalectvím, veřejným pořádkem a bezpečností a s vnějšími vztahy Evropské unie s třetími zeměmi, přičemž je také brán zřetel na důsledky regionální spojitosti a vzájemnosti. Pro případ, že se některá z třetích zemí uvedených v příloze II tohoto nařízení rozhodne zavést pro příslušníky jednoho nebo více členských států vízovou povinnost, by měl být stanoven mechanismus Společenství, který by umožnil uplatnit zásadu vzájemnosti.

(6) Protože dohoda o Evropském hospodářském prostoru zajišťuje volný pohyb státních příslušníků Islandu, Lichtenštejnska a Norska, nejsou tyto země zahrnuty do seznamu v příloze II tohoto nařízení.

(7) Aniž jsou dotčeny závazky vyplývající z mezinárodních dohod podepsaných členskými státy, a zejména Evropské dohody o zrušení vízové povinnosti pro uprchlíky, podepsané ve Štrasburku dne 20. dubna 1959, měla by se rozhodnutí o vízové povinnosti nebo osvobození od vízové povinnosti, pokud jde o osoby bez státní příslušnosti a osoby s přiznaným postavením uprchlíka, řídit podle třetí země, ve které tyto osoby mají pobyt a která vydala jejich cestovní doklady. Nicméně vzhledem k rozdílům ve vnitrostátních předpisech vztahujících se na osoby bez státní příslušnosti a osoby s přiznaným postavením uprchlíka mohou členské státy rozhodnout, zda tyto skupiny osob podléhají vízové povinnosti, pokud třetí země, ve které tyto osoby mají pobyt a která vydala jejich cestovní doklady, je třetí zemí, jejíž státní příslušníci jsou od vízové povinnosti osvobozeni.

(8) Ve zvláštních případech, kdy je odůvodněn zvláštní vízový režim, mohou členské státy osvobodit určité skupiny osob od vízové povinnosti nebo jim tuto povinnost uložit v souladu s mezinárodním veřejným právem nebo obyčejem.

(9) Aby bylo zajištěno, že systém je spravován otevřeně a že dotyčné osoby jsou informovány, měly by členské státy sdělit ostatním členským státům a Komisi opatření, která byla přijata na základě tohoto nařízení. Ze stejných důvodů by tyto údaje měly být také zveřejněny v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

(10) Podmínkami pro vstup na území členských států nebo pro udělení víza nejsou dotčena pravidla, kterými se v současné době řídí uznávání platnosti cestovních dokladů.

▼B

(11) V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v článku 5 Smlouvy je pro zajištění řádného uplatňování společných vízových pravidel nezbytné a vhodné přijmout nařízení, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni.

▼M1

(12) Toto nařízení zajišťuje plnou harmonizaci, pokud jde o třetí země, jejichž státní příslušníci při překračování vnějších hranic členských států podléhají vízové povinnosti, a třetí země, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni,

▼B

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Státní příslušníci třetích zemí uvedených na seznamu v příloze I jsou povinni mít při překračování vnějších hranic členských států vízum.

▼M5
▼C1

Aniž jsou dotčeny závazky vyplývající z Evropské dohody o zrušení víz pro uprchlíky, podepsané ve Štrasburku dne 20. dubna 1959, musí mít osoby s přiznaným postavením uprchlíka a osoby bez státní příslušnosti při překračování vnějších hranic členských států vízum, pokud třetí země, ve které mají bydliště a která jim jejich cestovní doklad vydala, patří mezi země uvedené na seznamu v příloze I tohoto nařízení.

▼B

2. ►M10 Státní příslušníci třetích zemí uvedených v seznamu v příloze II jsou osvobozeni od vízové povinnosti stanovené v odstavci 1 pro pobyty, jejichž celková délka nepřekročí 90 dnů během jakéhokoliv období 180 dnů. ◄

▼M5
▼C1

Od vízové povinnosti jsou dále osvobozeni:

— státní příslušníci třetích zemí uvedených na seznamu v příloze I tohoto nařízení, kteří jsou držiteli povolení pro malý pohraniční styk vydaného členskými státy na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1931/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se stanoví pravidla pro malý pohraniční styk na vnějších pozemních hranicích členských států a mění Schengenská úmluva ([1]), vykonávají-li držitelé toto právo v rámci režimu malého pohraničního styku,

([1]) Úř. věst. L 405, 30.12.2006, s. 1.

▼C1

— žáci, kteří jsou státními příslušníky třetí země uvedené na seznamu v příloze I tohoto nařízení, mají bydliště v některém z členských států uplatňujících rozhodnutí Rady 94/795/SVV ze dne 30. listopadu 1994 o společné akci přijaté Radou na základě čl. K.3 odst. 2 písm. b) Smlouvy o Evropské unii týkající se možností cestování žáků ze třetích zemí s bydlištěm v některém členském státě ([1]) a cestují v rámci školního zájezdu jako členové skupiny žáků v doprovodu učitele dotyčné školy,

— osoby s přiznaným postavením uprchlíka, osoby bez státní příslušnosti a jiné osoby, které nemají státní příslušnost žádné země, mají bydliště v některém členském státě a jsou držiteli cestovního dokladu vydaného tímto členským státem.

▼B

3. Státní příslušníci nových třetích zemí, které dříve byly částí zemí na seznamech v přílohách I a II, samostatně podléhají odstavcům 1 a 2, dokud Rada nerozhodne jinak postupem stanoveným v odpovídajících ustanoveních Smlouvy.

▼M11

4. Uplatňuje-li třetí země uvedená v příloze II vízovou povinnost na státní příslušníky alespoň jednoho členského státu, použijí se tato ustanovení:

a) do 30 dnů od zavedení vízové povinnosti třetí zemí nebo v případech, kdy je vízová povinnost uplatňovaná ke dni 9. ledna 2014 přetrvává, do 30 dnů od uvedeného dne dotčený členský stát tuto skutečnost písemně oznámí Evropskému parlamentu, Radě a Komisi.

Toto oznámení:

i) uvede datum zavedení vízové povinnosti a druhy dotčených cestovních dokladů a víz;

ii) obsahuje podrobné vysvětlení předběžných opatření, která dotčený členský stát přijal za účelem zajištění bezvízového styku s danou třetí zemí, a dále veškeré důležité informace.

Komise informaci o tomto oznámení bezodkladně zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*, včetně informace o dni zavedení vízové povinnosti a druzích dotčených cestovních dokladů a víz.

Pokud se třetí země rozhodne zrušit vízovou povinnost před uplynutím lhůty uvedené v prvním pododstavci tohoto písmene, uvedené oznámení se neučiní nebo se zruší a informace se nezveřejní;

b) Komise neprodleně po dni zveřejnění podle písm. a) třetího pododstavce a po konzultaci s dotčeným členským státem podnikne kroky u orgánů dotyčné třetí země, zejména v politické, hospodářské a obchodní oblasti, s cílem obnovit nebo zavést bezvízový styk a o těchto krocích bezodkladně informuje Evropský parlament a Radu;

([1]) Úř. věst. L 327, 19.12.1994, s. 1.

▼M11

c) pokud do 90 dní ode dne zveřejnění podle písm. a) třetího pododstavce a přes veškeré kroky podniknuté v souladu s písmenem b) třetí země vízovou povinnost nezruší, může dotčený členský stát požádat Komisi, aby pozastavila osvobození od vízové povinnosti pro určité kategorie státních příslušníků této třetí země. Pokud členský stát tuto žádost podá, informuje o ní Evropský parlament a Radu;

d) Komise při zvažování dalších kroků podle písmen e), f) nebo h) zohlední výsledek opatření přijatých dotčeným členským státem za účelem zajištění bezvízového styku s dotyčnou třetí zemí, kroky podniknuté v souladu s písmenem b) a dopad pozastavení osvobození od vízové povinnosti na vnější vztahy Unie a jejích členských států s danou třetí zemí;

e) pokud dotyčná třetí země vízovou povinnost nezruší, Komise nejpozději šest měsíců ode dne zveřejnění podle písm. a) třetího pododstavce a poté v intervalech nepřekračujících šest měsíců v rámci celkového období, které nesmí překročit den, kdy akt v přenesené pravomoci uvedený v písmenu f) nabude účinku nebo kdy je proti němu vyslovena námitka:

i) přijme na žádost dotčeného členského státu nebo z vlastního podnětu prováděcí akt, kterým se dočasně pozastaví osvobození určitých kategorií státních příslušníků dotyčné třetí země od vízové povinnosti na dobu nejvýše šesti měsíců. Tento prováděcí akt stanoví v rámci 90 dnů od svého vstupu v platnost den, od něhož pozastavení osvobození od vízové povinnosti nabude účinku, přičemž se zohlední zdroje, které mají k dispozici konzuláty členských států. Při přijímání následných prováděcích aktů může Komise dobu tohoto pozastavení prodloužit o další období nepřekračující šest měsíců a může upravit kategorie státních příslušníků dané třetí země, na něž se pozastavení osvobození od vízové povinnosti vztahuje.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 4a odst. 2. Aniž je dotčeno uplatňování článku 4, jsou během doby trvání pozastavení všechny kategorie státních příslušníků třetí země uvedené v prováděcím aktu povinny mít při překračování vnějších hranic členských států vízum; nebo

ii) předloží výboru uvedenému v čl. 4a odst. 1 zprávu obsahující posouzení situace a uvádějící důvody, proč se rozhodla nepozastavit osvobození od vízové povinnosti, a informuje o tom Evropský parlament a Radu.

Všechny významné faktory, jako jsou ty, které jsou uvedeny v písmenu d), se v uvedené zprávě zohlední. Evropský parlament a Rada mohou na základě této zprávy vést politickou diskusi;

▼**M11**

f) pokud do 24 měsíců ode dne zveřejnění podle písm. a) třetího pododstavce dotyčná třetí země vízovou povinnost nezruší, Komise přijme akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 4b, kterým se dočasně pozastaví uplatňování přílohy II pro státní příslušníky uvedené třetí země na dobu dvanácti měsíců. Tento akt v přenesené pravomoci stanoví v rámci 90 dnů od svého vstupu v platnost den, od něhož pozastavení uplatňování přílohy II nabude účinku, přičemž se zohlední zdroje, které mají k dispozici konzuláty členských států, a pozmění odpovídajícím způsobem přílohu II. Tato změna se provede tak, že se k názvu dané třetí země připojí poznámka pod čarou uvádějící, že osvobození od vízové povinnosti týkající se této třetí země je pozastaveno, a upřesňující dobu trvání tohoto pozastavení.

Dnem, kdy pozastavení uplatňování přílohy II pro státní příslušníky dotyčné třetí země nabude účinku, nebo kdy je vyslovena námitka proti aktu v přenesené pravomoci podle čl. 4b odst. 5, končí platnost jakéhokoliv prováděcího aktu přijatého podle písmene e), který se této třetí země týká.

Pokud Komise předloží legislativní návrh v souladu s písmenem h), prodlužuje se doba pozastavení uvedená v prvním pododstavci tohoto písmene o dalších šest měsíců. Poznámka pod čarou uvedená ve zmíněném pododstavci se odpovídajícím způsobem pozmění.

Aniž je dotčeno uplatňování článku 4, jsou během období tohoto pozastavení státní příslušníci třetí země, na niž se akt v přenesené pravomoci vztahuje, povinni mít při překračování vnějších hranic členských států vízum;

g) jakékoli následné oznámení učiněné dalším členským státem podle písmene a), týkající se stejné třetí země během období uplatňování opatření přijatých podle písmen e) nebo f) s ohledem na tuto třetí zemi se zahrne do probíhajících postupů, aniž by byly prodlouženy lhůty nebo doby stanovené v uvedených písmenech;

h) pokud dotyčná třetí země nezruší vízovou povinnost do šesti měsíců ode dne, kdy akt v přenesené pravomoci podle písmene f) vstoupil v platnost, může Komise předložit legislativní návrh na změnu tohoto nařízení za účelem přesunutí odkazu na danou třetí zemi z přílohy II do přílohy I;

i) postupy podle písmen e), f) a h) není dotčeno právo Komise, aby kdykoliv předložila legislativní návrh na změnu tohoto nařízení za účelem přesunutí odkazu na danou třetí zemi z přílohy II do přílohy I;

j) pokud daná třetí země vízovou povinnost zruší, dotčený členský stát tuto skutečnost okamžitě oznámí Evropskému parlamentu, Radě a Komisi. Toto oznámení Komise neprodleně zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

▼**M11**

Platnost jakéhokoliv prováděcího aktu nebo aktu v přenesené pravomoci přijatých podle písmen e) nebo f) a týkajících se dané třetí země končí sedm dní po zveřejnění podle prvního pododstavce tohoto písmene. Pokud daná třetí země zavedla vízovou povinnost pro státní příslušníky dvou nebo více členských států, končí platnost prováděcího aktu nebo aktu v přenesené pravomoci týkajících se této třetí země sedm dní po zveřejnění oznámení týkajícího se posledního členského státu, jehož státní příslušníci podléhali vízové povinnosti ze strany uvedené třetí země. Poznámka pod čarou uvedená v písm. f) prvním pododstavci se vymaže po skončení platnosti dotyčného aktu v přenesené pravomoci. Informace o tomto skončení platnosti Komise neprodleně zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Pokud daná třetí země vízovou povinnost zruší a dotčený členský stát tuto skutečnost neoznámí v souladu s prvním pododstavcem tohoto písmene, Komise z vlastního podnětu neprodleně přistoupí ke zveřejnění podle uvedeného pododstavce a použije se druhý pododstavec tohoto písmene.

_____

Článek 1a

1. Odchylně od čl. 1 odst. 2 se v mimořádné situaci, jakožto krajní případ, v souladu s tímto článkem osvobození od vízové povinnosti pro státní příslušníky třetí země uvedené v příloze II dočasně pozastaví.

2. Členský stát může učinit oznámení Komisi, pokud se během šestiměsíčního období potýká ve srovnání se stejným obdobím předchozího roku či obdobím posledních šesti měsíců před zavedením osvobození od vízové povinnosti pro státní příslušníky třetí země uvedené v příloze II s jednou či více z následujících okolností, které vedou k mimořádné situaci, již není schopen sám vyřešit, totiž s podstatným a náhlým nárůstem počtu:

a) státních příslušníků uvedené třetí země, o nichž se zjistí, že na území členského státu pobývají neoprávněně;

b) žádostí o azyl podaných státními příslušníky uvedené třetí země s nízkou mírou uznávání, jestliže takový nárůst vede ke zvláštním tlakům na azylový systém členského státu;

c) zamítnutých žádostí o zpětné převzetí předložených členským státem uvedené třetí zemi ohledně jejích státních příslušníků.

Srovnání s obdobím šesti měsíců před zavedením osvobození od vízové povinnosti uvedené v prvním pododstavci lze použít pouze během období sedmi let ode dne zavedení osvobození od vízové povinnosti pro státní příslušníky dané třetí země.

▼**M11**

V oznámení uvedeném v prvním pododstavci se uvedou důvody, na nichž se zakládá, a zahrnou se v něm všechny příslušné údaje a statistiky, jakož i podrobné vysvětlení předběžných opatření, která dotčený členský stát přijal k nápravě situace. Komise o tomto oznámení neprodleně informuje Evropský parlament a Radu.

3. Komise jakékoliv oznámení podle odstavce 2 posoudí, přičemž zohlední:

a) zda se v něm vyskytuje některá ze situací popsaných v odstavci 2;

b) počet členských států zasažených některou ze situací popsaných v odstavci 2;

c) celkový dopad nárůstu uvedeného v odstavci 2 na situaci v oblasti migrace v Unii, jak vyplývá z údajů poskytnutých členskými státy;

d) zprávy vypracované Evropskou agenturou pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie, Evropským podpůrným úřadem pro otázky azylu nebo Evropským policejním úřadem (Europol), jestliže to vyžadují okolnosti konkrétního oznámeného případu;

e) celkovou otázku veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti v konzultaci s dotčeným členským státem.

O výsledcích svého posouzení informuje Komise Evropský parlament a Radu.

4. Pokud Komise na základě posouzení uvedeného v odstavci 3 a s ohledem na dopad, který by pozastavení osvobození od vízové povinnosti mělo na vnější vztahy Unie a jejích členských států s dotyčnou třetí zemí, a v úzké spolupráci s danou třetí zemí v zájmu nalezení alternativního dlouhodobého řešení rozhodne, že je třeba přijmout opatření, přijme do tří měsíců od obdržení oznámení podle odstavce 2 prováděcí akt, jímž se dočasně pozastavuje osvobození státních příslušníků dotyčné třetí země od vízové povinnosti na dobu šesti měsíců. Tento prováděcí akt se přijímá přezkumným postupem podle čl. 4a odst. 2. V prováděcím aktu se stanoví den, ke kterému pozastavení osvobození od vízové povinnosti nabývá účinku.

Aniž je dotčeno uplatňování článku 4, jsou během doby tohoto pozastavení státní příslušníci třetí země, na niž se prováděcí akt vztahuje, povinni mít při překračování vnějších hranic členských států vízum.

5. Před koncem doby platnosti prováděcího aktu přijatého podle odstavce 4 Komise ve spolupráci s dotčeným členským státem předloží zprávu Evropskému parlamentu a Radě. Ke zprávě může být připojen legislativní návrh na změnu tohoto nařízení za účelem přesunutí odkazu na danou třetí zemi z přílohy II do přílohy I.

▼M11

6. Jestliže Komise předložila legislativní návrh podle odstavce 5, může prodloužit platnost prováděcího aktu přijatého podle odstavce 4 nejvýše o dvanáct měsíců. Rozhodnutí o prodloužení platnosti prováděcího aktu se přijímá přezkumným postupem podle čl. 4a odst. 2.

Článek 1b

Do 10. ledna 2018 Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ve které posoudí účinnost mechanismu vzájemnosti stanoveného v čl. 1 odst. 4 a mechanismu pozastavení stanoveného v článku 1a, a v případě potřeby předloží legislativní návrh na změnu tohoto nařízení. Evropský parlament a Rada o tomto návrhu rozhodují řádným legislativním postupem.

▼M10

Článek 2

Pro účely tohoto nařízení se „vízem“ rozumí vízum ve smyslu v čl. 2 bodu 2 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex) ([1])

▼M5
▼C1

▼B

Článek 4

▼M11

1. Členský stát může stanovit výjimky z vízové povinnosti stanovené v čl. 1 odst. 1 nebo z osvobození od vízové povinnosti stanoveného v čl. 1 odst. 2, pokud jde o:

a) držitele diplomatických pasů, služebních/úředních pasů nebo zvláštních pasů;

b) členy civilních leteckých a námořních posádek při plnění jejich pracovních povinností;

c) členy civilních námořních posádek, kteří vystupují na břeh a jsou držiteli průkazu totožnosti námořníka vydaného v souladu s úmluvami Mezinárodní organizace práce č. 108 ze dne 13. května 1958 nebo č. 185 ze dne 16. června 2003 nebo v souladu s Úmluvou Mezinárodní námořní organizace o usnadnění mezinárodní námořní dopravy ze dne 9. dubna 1965;

d) posádky a členy nouzových nebo záchranných misí v případě pohromy nebo nehody;

e) členy civilních posádek lodí plavících se v mezinárodních vnitrozemských vodách;

([1]) Úř. věst. L 243, 15.9.2009, s. 1.

▼M11

f) držitele cestovních dokladů vydaných mezinárodními mezivládními organizacemi, jejichž členem je alespoň jeden členský stát, nebo jinými subjekty, které dotčené členské státy uznaly za subjekty mezinárodního práva, zaměstnancům těchto organizací nebo subjektů.

▼M5
▼C1

2. Členský stát může od vízové povinnosti osvobodit:

a) žáky, kteří mají státní příslušnost třetí země uvedené v příloze I, mají bydliště ve třetí zemi uvedené v příloze II nebo ve Švýcarsku a Lichtenštejnsku a cestují v rámci školního zájezdu jako členové skupiny žáků v doprovodu učitele dotyčné školy;

b) osoby s přiznaným postavením uprchlíka a osoby bez státní příslušnosti, pokud třetí země, ve kterých mají bydliště a které jim vydaly jejich cestovní doklady, patří mezi třetí země uvedené v příloze II;

c) příslušníky ozbrojených sil, kteří cestují v rámci NATO nebo programu Partnerství pro mír, a držitele dokladů o totožnosti a cestovního příkazu, jež jsou stanoveny Úmluvou mezi účastníky Organizace Severoatlantické smlouvy o statusu jejich ozbrojených sil ze dne 19. června 1951;

▼M11

d) aniž jsou dotčeny požadavky vyplývající z Evropské dohody o zrušení víz pro uprchlíky, podepsané ve Štrasburku dne 20. dubna 1959, osoby s přiznaným postavením uprchlíka a osoby bez státní příslušnosti a jiné osoby, které nemají žádnou státní příslušnost a pobývají ve Spojeném království nebo v Irsku a jsou držiteli cestovního dokladu vydaného Spojeným královstvím nebo Irskem a uznaného dotčeným členským státem.

▼B

3. Členský stát může učinit výjimky z osvobození od vízové povinnosti stanoveného v čl. 1 odst. 2, pokud jde o osoby, které vykonávají během svého pobytu výdělečnou činnost.

▼M11

Článek 4a

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ([1]).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

3. Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navrhovaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

▼**M11**

Článek 4b

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 1 odst. 4 písm. f) je svěřena Komisi na dobu pěti let od9. ledna 2014. Komise předloží zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 1 odst. 4 písm. f) kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 1 odst. 4 písm. f) vstoupí v platnost pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě čtyř měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

▼**B**

Článek 5

1. Do deseti pracovních dnů od vstupu tohoto nařízení v platnost sdělí členské státy ostatním členským státům a Komisi opatření, která přijaly na základě čl. 3 druhé odrážky a článku 4. Všechny další změny těchto opatření se sdělí obdobným způsobem do pěti pracovních dnů.

2. Komise zveřejní v *Úředním věstníku Evropských společenství* pro informaci opatření sdělená na základě odstavce 1.

Článek 6

Tímto nařízením není dotčena pravomoc členských států v oblasti uznávání států a územních jednotek a cestovních pasů, cestovních dokladů a dokladů totožnosti vydávaných jejich orgány.

▼B

Článek 7

1. Nařízení Rady (ES) č. 574/1999 ([1]) se nahrazuje tímto nařízením.

2. Konečné znění Společné konzulární instrukce (SKI) a Společné příručky (SP), jak vyplývá z rozhodnutí schengenského výkonného výboru ze dne 28. dubna 1999 (SCH/Com-ex (99) 13), se mění takto:

1. Nadpis přílohy 1 části I SKI a přílohy 5 části I SP se nahrazuje tímto:

„Společný seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci podléhají vízové povinnosti ve všech členských státech, pro něž je závazné nařízení ES č. 539/2001“.

2. Seznam v příloze 1 části I SKI a v příloze 5 části I SP se nahrazuje seznamem v příloze I tohoto nařízení.

3. Nadpis přílohy 1 části II SKI a přílohy 5 části II SP se nahrazuje tímto:

„Společný seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou osvobozeni od vízové povinnosti ve všech členských státech, pro něž je závazné nařízení ES č. 539/2001“.

4. Seznam v příloze 1 části II SKI a příloze 5 části II SP se nahrazuje seznamem v příloze II tohoto nařízení.

5. Část III přílohy 1 SKI a část III přílohy 5 SP se zrušují.

3. Zrušují se rozhodnutí schengenského výkonného výboru ze dne 15. prosince 1997 (SCH/Com-ex (97) 32) a ze dne 16. prosince 1998 (SCH/Com-ex (98) 53, rev. 2).

▼M1

Článek 8

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

▼B

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvou o založení Evropského společenství.

([1]) Úř. věst. L 72, 18.3.1999, s. 2.

▼B

PŘÍLOHA I

Společný seznam uvedený v čl. 1 odst. 1

1) STÁTY

Afghánistán

▼M7

_____

▼B

Alžírsko

Angola

▼M5
▼C1

_____

▼B

Arménie

Ázerbájdžán

▼M5
▼C1

_____

▼B

Bahrajn

Bangladéš

▼M5
▼C1

_____

▼B

Belize

Bělorusko

Benin

Bhútán

▼M5
▼C1

Bolívie

▼M7

_____

▼B

Botswana

Burkina Faso

Burundi

▼M6

_____

▼B

Čad

▼M6

_____

▼B

Čína

Dominika

Dominikánská republika

Džibutsko

Egypt

▼M2

Ekvádor

▼B

Eritrea

Etiopie

Fidži

Filipíny

Gabon

Gambie

Ghana

Grenada

Gruzie

Guayana

Guinea

Guinea-Bissau

Haiti

Indie

Indonésie

Irák

Írán

Jamajka

Jemen

Jižní Afrika

Jordánsko

Kambodža

Kamerun

Kapverdy

Katar

Kazachstán

Keňa

Kiribati

Kolumbie

Komory

Kongo

Konžská demokratická republika

Kuba

Kuvajt

Kyrgyzstán

Laos

Lesotho

Libanon

▼B

Libérie

Libye

Madagaskar

Malawi

Maledivy

Mali

Maroko

Marshallovy ostrovy

▼M5
▼C1

_____

▼B

Mauretánie

Mikronésie

▼M12

_____

▼B

Mongolsko

Mosambik

Myanmar

Namibie

Nauru

Nepál

Niger

Nigérie

Omán

Pákistán

Palau

Papua-Nová Guinea

Peru

Pobřeží slonoviny

Rovníková Guinea

Rusko

Rwanda

▼M5
▼C1

Samoa

▼B

Saúdská Arábie

Senegal

▼M6

_____

▼B

Severní Korea

▼M8

_____

▼M5
▼C1

_____

▼B

Sierra Leone

Somálsko

Spojené arabské emiráty

Srí Lanka

Středoafrická republika

Súdán

Surinam

Svatá Lucie

▼M5
▼C1

_____

▼B

Svatý Tomáš a Princův ostrov

Svatý Vincenc a Grenadiny

Svazijsko

Sýrie

Šalamounovy ostrovy

Tádžikistán

Tanzanie

Thajsko

Togo

Tonga

Trinidad a Tobago

Tunisko

Turecko

Turkmenistán

Tuvalu

Uganda

Ukrajina

Uzbekistán

Vanuatu

Vietnam

▼M2

Východní Timor

▼B

Zambie

▼M5
▼C1

Západní Samoa

▼B

Zimbabwe

▼B

2) ÚZEMNÍ A SAMOSPRÁVNÉ JEDNOTKY, KTERÉ NEJSOU UZNÁVÁNY JAKO STÁT NEJMÉNĚ JEDNÍM Z ČLENSKÝCH STÁTŮ

Palestinská samospráva

▼M8

_____

▼M2

_____

▼M6

Kosovo, jak bylo vymezeno rezolucí Rady bezpečnosti Organizace spojených národů č. 1244 ze dne 10. června 1999

▼M5

▼C1

3) BRITŠTÍ OBČANÉ, KTEŘÍ NEJSOU STÁTNÍMI PŘÍSLUŠNÍKY SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ VELKÉ BRITÁNIE A SEVERNÍHO IRSKA VE SMYSLU PRÁVA SPOLEČENSTVÍ:

Občané britských zámořských území (British Overseas Territories Citizens), kteří nemají právo na pobyt ve Spojeném království

Britští občané v zámoří (British Overseas Citizens)

Poddaní britské koruny (British Subjects), kteří nemají právo na pobyt ve Spojeném království

Osoby pod britskou ochranou (British Protected Persons)

▼B

PŘÍLOHA II

SPOLEČNÝ SEZNAM UVEDENÝ V ČL. 1 ODST. 2

1) STÁTY

▼M7

Albánie ([1])

▼B

Andorra

▼M5
▼C1

Antigua a Barbuda

▼B

Argentina

Austrálie

▼M5
▼C1

Bahamy ([2])

Barbados ([2])

_____

▼M7

Bosna a Hercegovina ([1])

▼B

Brazílie

▼M5
▼C1

Brunej Darussalam

▼M4

_____

▼M6

Bývalá jugoslávská republika Makedonie ([3])

Černá Hora ([3])

▼A1

_____

▼M2

_____

▼A1

_____

▼B

Guatemala

Honduras

Chile

▼M9

_____

▼B

Izrael

Japonsko

Jižní Korea

([1]) Osvobození od vízové povinnosti se vztahuje pouze na držitele biometrických pasů.
([2]) Osvobození od vízové povinnosti se použije ode dne vstupu v platnost dohody o osvobození od vízové povinnosti, která bude uzavřena s Evropským společenstvím.
([3]) Osvobození od vízové povinnosti se vztahuje pouze na držitele biometrických pasů.

▼B

Kanada

Kostarika

▼A1

_____

▼B

Malajsie

▼A1

_____

▼M5

▼C1

Mauricius ([1])

▼B

Mexiko

▼M12

Moldavsko ([2])

▼B

Monako

Nikaragua

Nový Zéland

Panama

Paraguay

▼A1

_____

▼M4

_____

▼B

Salvador

San Marino

▼M5

▼C1

Seychely ([1])

▼B

Singapur

▼A1

_____

▼B

Spojené státy americké

▼M6

Srbsko (s výjimkou držitelů srbských pasů vydaných srbským Koordinačním ředitelstvím (srbsky: *Koordinaciona uprava*)) ([3])

▼M5

▼C1

Svatý Kryštof a Nevis ([1])

▼M2

_____

▼B

Uruguay

Vatikán

Venezuela

([1]) Osvobození od vízové povinnosti se použije ode dne vstupu v platnost dohody o osvobození od vízové povinnosti, která bude uzavřena s Evropským společenstvím.

([2]) Zrušení vízové povinnosti se vztahuje pouze na držitele biometrických pasů vydaných v souladu se standardy Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO).

([3]) Osvobození od vízové povinnosti se vztahuje pouze na držitele biometrických pasů.

▼B

2) ZVLÁŠTNÍ SPRÁVNÍ JEDNOTKY ČÍNSKÉ LIDOVÉ REPUBLIKY

ZSJ Hongkong ([1])

ZSJ Macao ([2])

▼M5
▼C1

3) BRITŠTÍ OBČANÉ, KTEŘÍ NEJSOU STÁTNÍMI PŘÍSLUŠNÍKY SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ VELKÉ BRITÁNIE A SEVERNÍHO IRSKA VE SMYSLU PRÁVA SPOLEČENSTVÍ:

Britští státní příslušníci v zámoří (British Nationals (Overseas))

▼M8

4) ÚZEMNÍ A SAMOSPRÁVNÉ JEDNOTKY, KTERÉ NEJSOU UZNÁVÁNY ZA STÁT NEJMÉNĚ JEDNÍM Z ČLENSKÝCH STÁTŮ

Tchaj-wan ([3])

([1]) Osvobození od vízové povinnosti platí pouze pro držitele pasu „Hong Kong Special Administrative Region“.

([2]) Osvobození od vízové povinnosti platí pouze pro držitele pasu „Região Administrativa Especial de Macau“.

([3]) Osvobození od vízové povinnosti se vztahuje pouze na držitele tchajwanských pasů, které obsahují číslo průkazu totožnosti.